

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแนวทางการใช้ประโยชน์ชนิดไฟที่มีความเหมาะสมร่วมกับชุมชน (2) ศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากลำไผ่ร่วมกับชุมชนในการเพิ่มมูลค่าและสร้างรายได้ (3) คัดเลือกชนิดพันธุ์ไฟที่ได้จากการเพาะเมล็ดสำหรับนำไปใช้เป็นต้นพันธุ์ และ (4) อนุรักษ์พื้นฟูความหลากหลายของชนิดพันธุ์ไฟที่มีคุณสมบัติเหมาะสมร่วมกับชุมชน

ผลการศึกษาสรุปดังนี้ (1) การใช้ประโยชน์ของชนิดไฟใช้ลำในด้านต่างๆที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่บนพื้นที่สูง แบ่งออกเป็น (1.1) เพื่อการก่อสร้างเรือนไม้ไผ่ปลูกพืช โดยชนิดไฟที่นำมาทดสอบใช้เป็นโครงสร้างเสาโรงเรือนได้แก่ ไผ่บงใหญ่และไผ่ชางป่า พบร้า ไผ่บงใหญ่จะพบการผุพังของโคนเสาและการเข้าทำลายของมอดมากกว่าไผ่ชางป่า ซึ่งการนำลำไผ่ไปเชื่อมก่อนนำไปใช้สามารถลดการผุพังของโคนเสา และการเข้าทำลายของมอด รวมถึงการเสริมความแข็งแรงบริเวณโคนเสา ด้วยการใช้พลาสติกดำหุ้มโคนเสา หรือการเทปูนตรงฐานเสา ทำให้โรงเรือนมีความแข็งแรงมากกว่าการฝังเสาลงดินโดยตรง (1.2) เพื่อการทำเฟอร์นิเจอร์ ทั้งนี้ชนิดไฟที่สามารถนำมาทำเฟอร์นิเจอร์ โดยนำมาทำชุดรับแขก เตียงนอน แคร์มีไฟ ชั้นวางโทรทัศน์ และขั้นบันไดในพื้นที่สูง ได้แก่ ไผ่หก ไผ่ชางป่า ไผ่เลี้ยง (2) การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษไม้ไผ่ที่เหลือจากการทำเฟอร์นิเจอร์ โดยนำมาผลิตเป็นแก้วน้ำ ภาชนะ ถ้วย ช้อน สำหรับนำไปใช้ทดแทนพลาสติก และนำเศษเหลือจากการตัดสาขาอ่อนมาเผาถ่านเป็นเชื้อเพลิงในการประกอบอาหาร รวมถึงนำไปใช้เป็นถ่านดูดกลืนและความชื้นในครัวเรือนได้ (3) การเติบโตและการคัดเลือกต้นพันธุ์ไฟที่ปลูกด้วยต้นกล้าจากเมล็ดประกอบด้วย (3.1) ได้ขยายพันธุ์ไฟจากต้นแม่พันธุ์ อายุ 4 ปี ที่ปลูกจากเมล็ด ที่มีลักษณะทรงกอที่ดี ได้แก่ การแตกกอที่มาก ขนาดของลำไผ่ ทรงตันที่ตรง การมีกิ่งแขนงน้อย โดยวิธีตอกนกิ่ง ชำกิ่ง และแยกเหง้าจำนวน 10 ชนิด ได้แก่ ไผ่หก ไผ่ตงคำ ไผ่เป้า ไผ่รากป่า ไผ่รากคำ ไผ่เลี้ยง ไผ่ชางป่า ไผ่มันหมู ไผ่หวานอ่างขาง และไผ่ชางหม่น (3.2) การเติบโตของไผ่ 8 ชนิดที่ปลูกด้วยต้นกล้าจากเมล็ด ได้แก่ ไผ่ตงคำ ไผ่เลี้ยง ไผ่ชางหม่น ไผ่ข้าวหลามกาบแดง ไผ่ชางป่า ไผ่หก ไผ่ไร่ และไผ่บงหวาน พบร้า หลังปลูก 1 ปี ไผ่เกือบทุกชนิด มีการรอดตายร้อยละ 100 ยกเว้นไผ่หก ที่มีการรอดตายร้อยละ 88.89 จำนวนลำเฉลี่ยสูงสุดต่อ กอ ได้แก่ ไผ่ไร่ มี 4 ลำต่อ กอ ความสูงลำเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ไผ่เลี้ยง 2.93 เมตร และขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ไผ่ตงคำ 15.65 มิลลิเมตร (4) สนับสนุนชุมชนปลูกไฟเพื่อการอนุรักษ์และพื้นฟูเพื่อการใช้ประโยชน์บนพื้นที่สูง ในพื้นที่ดำเนินงานของมูลนิธิโครงการหลวงและโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง จำนวน 10 ชุมชน ได้แก่ บ้านหัวยอค่าง ดอยปุย ปางชุมพู ปางกลาง ปางอาณเชต ปางตันผึ้ง ผาผึ้ง ศรีคีรีรักษ์ บุนก่องและหลวงใหม่ ชนิดไฟ 7 ชนิด ได้แก่ ไผ่บงใหญ่ ไผ่หก ไผ่ชางหม่น ไก่กิมซุง ไผ่บงหวาน ไผ่เลี้ยง และไผ่รากคำ รวม 900 ต้น

Abstract

The objectives of this study were (1) study on appropriate utilization of bamboo species related to community (2) product development for value creation and generating income (3) selecting of bamboo cultivated by seeding for seedling productions (4) conservation and restoration of bamboo species for sustainable utilization.

The results showed that (1) The utilization of bamboo culm was classified as (1.1) Using as materials for greenhouse construction, which Phai Bong Yai (*Dendrocalamus brandisii* (Munro) Kurz) was easier decay and destroy by bamboo borer than Phai Sang Par (*D. membranaceus* Munro). However, soaking bamboo culm before using can reduce decomposition and prevent from bamboo borer infested. Moreover, the used of black plastic wrapping and pouring cement at the base of bamboo pole can increase the strength of the greenhouse. (1.2) Using for furniture productions (e.g. sofa set, bed, bamboo carriage and TV shelf), such as Phai Hok (*Dendrocalamus hamiltonii* Nees & Arnott ex Munro), Phai Sang Par (*D. membranaceus* Munro) and Phai Liang (*Thrysocalamus liang Sungkaew* & W.L.Goh). (2) The bamboo scraps can be produced as tea pot, bamboo mug and spoon instead of plastic products. Charcoal from bamboo culm also used as fuel for cooking, and odor absorbing materials. (3) Selection of bamboo cultivated by seeding were (3.1) The 10 species of bamboo cultivated by seeding were propagated namely, Phai Hok (*D. hamiltonii* Nees & Arnott ex Munro), Phai Sang Par (*D. membranaceus* Munro) and Phai Liang (*T. Sungkaew* & W.L.Goh), Phai Wan Angkhang (*Dendrocalamus latiflorus*), Phai Mon Moo (*Dendrocalamus copelandii*), Phai Sang Mon (*Dendrocalamus sericeus* var. *latifolius* A. Camus), Phai Tong Dum (*Dendrocalamus asper*), Pai Ruak (*Thysostachys siamensis* Gamble), Pai Ruak Dum (*Thysostachys oliveri* Gamble), Pai Phao Par (*Dendrocalamus giganteus* Munro). (3.2) The growth of 8 bamboo species cultivated by seeding (1 year after planting) at the Pang Da Royal Agricultural Station showed that, the highest number of culms was found in Phai Rai (*Gigantochloa auriculata* Kurz) with 4 culms/clump. The biggest culm was found in Phai Tong Dum (*D. asper*) with average 15.65 mm. The highest culm was found in Phai Liang (*T. liang Sungkaew* & W.L.Goh) with 2.93 meters. (4) Conservation and restoration of 7 bamboo species for sustainable utilization in 10 communities.